

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **B. P.**
bytem X

proti
žalované: **Městská část Praha-Kunratice**
se sídlem Praha 4, K Libuši 7/10

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 5. 6. 2025 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádala, aby soud uložil žalované povinnost odpovědět na její žádost ze dne 16. 4. 2023 o pronájem pozemku parc. č. 1496/23, k. ú. Kunratice, a o schůzku se starostkou.
2. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že dne 16. 4. 2023 podala prostřednictvím elektronického podání u žalované žádost o pronájem pozemku parc. č. 1496/23 v k. ú. Kunratice a požádala o osobní schůzku se starostkou. Žalovaná na tuto žádost nikterak nereagovala, a to ani po opakovaných telefonických urgencích. Žalobkyně se snažila vyjít vstříc a nabídla zvýšení nájemného na částku odpovídající dvacetinásobku původní nabídky. Zároveň nabídla žalované poskytnutí svých grafických služeb s 50% slevou. Přesto nedošlo k žádnému posunu a žalovaná zůstává nečinná. Žalobkyně doplnila, že předmětný pozemek je pro ni důležitý. Pečuje o něj a průběžně ho upravuje na své náklady v očekávání, že její žádost bude řádně vyřízena.
3. Soud se před tím, než se zabýval žalobou samotnou, musel vypořádat s otázkou, zda je dána pravomoc správních soudů k projednání žaloby a rozhodnutí o ní. Při této úvaze soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:
4. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

5. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*
6. Soud akcentuje, že dle § 2 s. ř. s. mají správní soudy pravomoc poskytovat ochranu toliko veřejným subjektivním právům. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně dospěla k závěru, že „*při nakládání s vlastním majetkem a hospodařením s ním vystupuje obec jako účastník soukromoprávních vztahů, nikoliv jako nositel moci veřejné*“ (viz např. rozsudek ze dne 13. 12. 2006, č. j. 3 Ans 9/2005-114, č. 1075/2007 Sb. NSS), a proti postupu orgánů územních samosprávních celků v těchto věcech se tudíž nelze bránit žalobou ve správním soudnictví. „*Soud takovou žalobu odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví*“ (viz rozsudek ze dne 19. 11. 2015, č. j. 8 As 72/2015-67, č. 3365/2016 Sb. NSS).
7. Závěry uvedeného rozsudku plně dopadají i na projednávaný případ, v němž se žalobkyně domáhá ochrany proti nečinnosti žalované ve věci své žádosti o pronájem pozemku. Soud má ve shodě s výše uvedenou judikaturou za to, že žalovaná v otázce nakládání s předmětným pozemkem nevystupuje vrchnostensky, ale v soukromoprávní rovině – jakožto subjekt občanského práva, který rozhoduje o svém majetku v rámci výkonu své samostatné působnosti. Není tedy možné, aby správní soud ingeroval do nájemního vztahu a žalované uložil, aby na žádost žalobkyně jakkoliv reagovala. Žalobkyně nemá veřejné subjektivní právo na existenci nájemního vztahu.
8. S ohledem na skutečnost, že při vyřizování žádosti žalobkyně o pronájem předmětného pozemku nevystupuje žalovaná v pozici správního orgánu v oblasti veřejné správy, nelze se proti jejímu postupu bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s. Za uvedeného stavu věci soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek v řízení spočívající v nedostatku pravomoci soudu rozhodovat o postupu žalované ve věci žádosti žalobkyně o pronájem předmětného pozemku.
9. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k obvodnímu (okresnímu) soudu.

Praha 25. září 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu